

Dræbye (RV):

De ændringsforslag til SFs beslutningsforslag, som for lidt siden blev vedtaget, indeholder i realiteten en udsættelse af iværksættelsen af de foranstaltninger imod forsuren, som hr. Kalnæs lige omtalte, indtil forsurensudvalgets betænkning foreligger og man med baggrund i den kan lovgive. Det er realiteten i de ændringsforslag, hr. Kalnæs for et øjeblik siden fik vedtaget. Derfor er det noget hult, når hr. Kalnæs nu siger, at fordi vi ikke vedtager beslutningsforslaget, sker der ikke noget. Det, der er realiteten, er, at der ikke sker noget i kraft af en vedtagelse af beslutningsforslaget, før forsurensudvalgets betænkning foreligger og folketinget får behandlet denne betænkning. Det er netop de ændringsforslag, hr. Kalnæs fik vedtaget, et udtryk for.

Hr. Kalnæs siger videre, at det vil vise sig til januar eller februar eller marts 1984, når vi skal behandle forsurensudvalgets betænkning, at det radikale venstre vil lade sig presse af regeringen. Det er en spådom, som hr. Kalnæs meget enkelt kan få bekræftet, når vi skal til at drøfte de initiativer, der skal tages imod forsuren til den tid.

Vi har til hensigt at tage stilling til konkrete forslag ud fra de principper, som er angivet i betænkningen. Jeg vil gerne gentage, bl.a. af hensyn til hr. Kalnæs, at vi mener, at det med stor sikkerhed kan forudses, at der i et handlingsprogram vedrørende forsuren skal indgå fastlæggelse af et bindende emissionskrav for fyringsanlæg, nedbringelse af emissionen fra eksisterende anlæg inden for visse tidsfrister, først og fremmest for grundlastenheder, dvs. fyringsanlæg, der bruges vedvarende, og fastlæggelse af strammere grænser for svovlindholdet i brændsel.

Vi synes, at hr. Kalnæs i stedet for at komme med disse mavesure betragtninger skulle glæde sig over, at det er konstateret, og hr. Kalnæs har her sort på hvidt fået en målestok for, hvad det radikale venstre vil i dette spørgsmål, og igen må jeg gøre opmærksom på, at der ikke sker noget, før forsurensudvalgets betænkning kommer. Jeg skal tage det forbehold, at den forskel, der er, drejer sig om svovlindholdet i olie, og den har vi vedstået os. Den forskel synes vi ikke var nok.

Jeg vil godt gøre en yderligere bemærkning, fordi hr. Kalnæs nu bragte a-kraften ind i drøftelserne, og det vil jeg gøre i form af et spørgsmål til hr. Kalnæs: har hr. Kalnæs sikret sig, at medforslagsstilleren til de ændringsforslag, vi vedtog for et øjeblik siden, socialdemokratiet, har besluttet sig for, at disse mål ikke skal nås via indførelse af a-kraft? Har hr. Kalnæs forsikret sig om, at socialdemokratiet er indstillet på her og nu at beslutte, at atomkraften skal tages ud af den statslige energiplanlægning? Hvis det er tilfældet, har hr. Kalnæs selvfølgelig ret, og så ville det være en nyhed. Men vi ved jo godt, at det har hr. Kalnæs ikke sikret sig, og at socialdemokratiet stadig væk venter med at tage stilling til a-kraften, således at hr. Kalnæs' argumentation omkring flertallets holdning på dette punkt er både tom og hul.

(Kort bemærkning).

Kalnæs (SF):

Jeg vil først sige, at jeg synes, det er godt, at hr. Dræbye erkender, at der er en forskel, når det drejer sig om svovlindholdet i fuelolie, og jeg synes, det er meget vigtigt, at vi har fået den vedtagelse nu, så man ved, hvordan det ligger. Jeg må blot konstatere, at de radikale ikke kan prioritere den store nedsættelse af svovlforureningen som særlig vigtig, når de går imod det.

Jeg har ikke spået, at de radikale vil gå imod lovgivningen til foråret. Jeg har derimod sagt, at der er usikkerhed om det.

For det tredje vil jeg sige om a-kraften, at der jo netop ligger i dette forslag, at svovlforureningen skal nedsættes ved emissionsgrænser, ved lavere svovlindhold, uanset atomkraften. Det, hr. Dræbye lukker op for ved ikke at vedtage dette sammen med socialdemokraterne og os, er netop, at atomkraften kan bruges til at nedsætte svovlforureningen med. Det kunne den ikke, hvis hr. Dræbye sammen med sin gruppe stemte for dette forslag.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg skal kun til hr. Kalnæs sige, at der er intet, hverken teknisk eller økonomisk, der forhindrer folketinget i i januar eller februar eller marts måned 1984 at vedtage et maksi-